

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bibliotheca Rhetorum

In quo Causae Forenses, Liber Epistolarum, Liber Fabularum, Et
Oratiunculae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

Pro Thesi D. Ludovici Chauvelin.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71049](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71049)

Ipse sumpsit hoc sibi, ut statim à pueris os filii ternerum figuraret; ut prima insereret eruditionis ac doctrinæ semina, unde uberiores deinde fructus colligeret. Hic affixus tuo lateri morum custos incorruptissimus non te opprobrii cuiusvis expertem modò atque integrum servavit, qui virtutis honos primus est, sed per arduam ac difficilem virtutum omnium semitam securum tibi aperuit. Hic te patientem laboris, bonarum artium cultorem, honestatis laudisque æmulatorem effecit. Nihil te sanum profectò patris huius pœniteat, Adolescens optime, cui gratiam habeam tam singularem referendam. Hoc unum provido ut, quo cœpisti primùm, eodem pergas pede; quem inoffenso vestigio fidum hætenus ac tutum vitæ ducem secutus es, eundem deinceps mentem sana & ad meliora stimulantem conseceris.

A L I A

*Pro Thesi D. Ludovici Chauvelin, quæ
Oratoris olim in supremâ Curia Regii filius est.*

Quod vocâsti me hodiernæ concertationis partem, habeo quas tibi plurimas referam gratias, nobilis & ingeniose Adolescens. Nam cum mihi dulce est servire gloriæ tuæ, amplam tibi nobilissimi triumpho segetem apertum nihil esse potest optatius, quàm testari palam meum erga te animum, & devotissimam jam familiae tuæ voluntatem.

Verum

Verùm quàm ægrum inde mihi desiderium renascitur, unde suavissima gratulatio se offert. Frustra requiram oculis in hoc amplissimo cœtu, Virum illum, quem ego, quem tu adesse præter cæteros vellemus, quem nobilissimi, qui hîc ad-sunt Magistratus, & clarissimi Ordinum omnium Principes tam lubenter, tam cupidè intuerentur. Virum, inquam, illum, de quo meritò dubites, plûsne naturæ præsidii, quàm partis ab arte, soler-tiâ, exercitatione momentis deberet; apud quem ingenii sublimitas, summa dicendi vis, nativa ser-monis gratia, sibi principatum vindicabant; qui civilibus ac domesticis virtutibus circumseptus, pius si quis fuit, filius, bonus parens, conjux opti-mus, studiosus consanguineus, fidelis ac genero-sus amicus omnium iudicio habitus est: cui oranti causas in Foro totus Senatus, universa civitas to-ties applaudit: quem controversiarum suarum ju-dicem aut arbitrum nemo non ambiit, nemo re-fugere visus est, nemo, vel cùm lite caderet, in-cusavit; adeò incorruptus æquitatis amator au-diebat! qui raptus in ipso ætatis flore acerbissi-mum toti Curia, Regi ipsi æquissimo virtutis æsti-matori, bonis omnibus merorem attulit. Sensisti ipse, Adolescens nobilissime, nam cur apertum publicæ opinionis testimonium vel cum dolore tuo præteream? Sensisti, inquam, ipse, cùm in re-centi luctu atratus totus solenne Theatrum pal-mari eruditionis, & ingenii laureâ decorandus con-scenderes, ut ad aspectum tuum & nominis tui appellationem, non tam plausus, quàm piam confertæ multitudinis miserationem commo-veris!

Nam quis pueritiam tuam fortissimo dulcissi-moque præsidio non doleret orbatam, cùm nova postmodum ex amantissimæ matris jacturâ lugendâ

U

leges

seges accessisset? Quanquam non fuisti omni solatio destitutus, cui tam multa informanda & erudienda Adolescentiæ tuæ adjumenta superfuerint. Nam cur refricare verear felicem avi paterni memoriam, qui postremos contrita in assidua virtutum omnium exercitatione vitæ annos tibi liberaliter indulxit, qui honorificâ defunctus cum summâ probitatis laude præfecturâ, Consistorianum demum Comes effectus, perfectam tibi consuetudini Magistratûs imaginem reliquit.

Verùm quid præterita requirimus, cum magnum etiamnum habeas in illustrissimâ familiâ tuâ orbitatis tuæ patronos, & domestica, quocumque te vertas, rerum bene gerendarum exempla. Appellarem illustrissimum Patrum tuum, nisi probè intelligerem, quantum ab omni laudum suarum commendatione refugiat: Patrum dico, quoniam tu merito colis ut patrem, quia paternum tibi avum impertit, quia fraternas virtutes exhibet ad exemplum, ingenio, comitate, morum elegantia, generose felicitè Magistratûs gloriâ fratri simillimus. Neque verò mirum est, quòd tam arcta fratrum utrumque jungeret olim concordia, quibus similes animos eandem ad magna quæque indolem memoria inieisset. Atque hæc dicenti mihi nullus opinor refragabitur, qui, dum Fratrum nobile prole sub disciplinâ nostrâ, quod honori duxi semper adolesceret, felicia jam tum virtutum illarum pericula deprehenderim.

At, si rigidum mihi de se silentium imponere Patrus ille tuus, non silebo certè paternam Aviam omni laude majorem. Commemorabo tuam curam, attentionem, vigilantiam, & piam prole educatione sollicitudinem experiris: quibus quæ charus, quàm dilectus habeâre, tuo ipsius pericula

pervidisti. Meministi, cùm nuper de tuâ salute graviter angeremur, qualis fuerit totius familiæ tuæ mœror, anxietas, ægritudo? Ut omnes vicissim domum istam solidos per dies completerent invalescentis aut remittentis morbi assidui & indefessi exploratores; ut alternantibus tristitiâ & gaudio, tecum ingravescere, tecum convalescere viderentur. Non tacebo Eminentissimum Cardinalem propinquâ tibi affinitate conjunctum; cui lumen ingenii, eruditionis gloria, Religionis studium, comitas morum, atque affabilitas plus admirationis apud omnes, quàm aut splendor natalium, aut sacra Purpura contulere; qui pro suavissimo, quo te affectu complectitur, dolebit hujus diei celebritatem sibi ereptam fuisse.

An tibi liceat tot inter præsidia & domesticarum incitamenta virtutum non æmulari grandiora, & mediocritate quadam esse contentum? Equidem scio, quò tua te indoles ferat, quàm nihil ab avitæ laudis æmulatione degeneres: quàm eximium in hoc Lycæo ingenii tui specimen dederis; quàm exquisitum Litteraturæ politionis guttum præ te feras, quàm acutum cernas reconditis & abstrusis in disciplinis. His rei bene gerendæ rudimentis cùm ætas, labor assiduus, & ipsa negotiorum facultas accesserint, dignum te profectò votis, quæ pro te facimus, dignum lætissimâ familiæ tuæ expectatione præstabis.

U 2

PRO